

fordi det ville blive en top-down model. Vores opfattelse er desværre, at det er præcis det modsatte, der sker, hvis vi ikke nedsætter en kommission, hvor vi fra starten signalerer, at universiteterne er helt centrale medspillere.

Det er universiteterne, der skal udforme et system, der hænger sammen i praksis. Vi kan fra politisk hold udstikke en kurs, men vi kan ikke gå ind og skitsere, hvordan sammenhænge og overgangene skal være. Derfor er det så vigtigt for os, at vi får nedsat denne kommission med universitetets folk som medspillere.

Ministeren var bekymret for, at hele processen ville blive forsinket, hvis vi nedsatte en kommission. Men der har vi altså også en anden frygt i SF. Vi har nemlig den frygt, at det desværre bliver forsinket af, at der bl.a. er blevet ændret på resortopdelingen, sådan at undervisningsministeren og forskningsministeren nu skal indgå i et tæt samarbejde om det her. Det er vi selvfølgelig positive over for, men den tidligere undervisningsminister var jo godt i gang med at snakke med de videregående uddannelser om, hvordan man kunne lave en sådan struktur.

Jeg har nu forstået, at man starter på en ny besøgsrunde, hvor den nye undervisningsminister og den nye forskningsminister én gang til snakker med universitetsverdenen. Det er selvfølgelig udmærket, men det forsinker det endnu en gang.

Jeg har også forstået, at der kommer en ny institutionsredegørelse en gang i efteråret, men alt andet lige er det jo også med til at forsinke processen yderligere. Derfor er det vores håb, at vi ved at nedsætte en kommission kan komme i gang med noget, hvor det er universitetets folk selv, der tvinges til konstruktivt at komme med nogle modeller til, hvordan vi kan få sammenhæng i de videregående uddannelser. Alle har jo efterlyst det og påpeget, at der er et kæmpestort problem.

Jeg noterede også positivt, at flere ordførere, også undervisningsministeren, kiggede særligt på mulighederne for meritoverførsel, for det, der er SF's mission, er tankegangen om livslang uddannelse, og der er stadig en række blindgyder i uddannelsessystemet, der gør, at man ikke kan komme videre. Men der er jo ikke noget i vejen for, at der er nogen, der kigger særligt på meritproblemet, og at det indgår i kommissionens arbejde.

Jeg kan høre, at det, de fleste i virkeligheden er bekymret for, er, om processen bliver ud-

skudt ved, at man nedsætter en kommission nu, eller modsat – som SF mener – at det fremmer processen. Jeg vil derfor spørge undervisningsministeren: Hvad er egentlig tidsplanen? Jeg kan forstå, der kommer nogle nye redegørelser i efteråret. Jeg kan forstå, der er en besøgsrunde i gang. Men hvad er tidsplanen for, hvornår der egentlig skal komme et bud på, hvordan det her arbejde skal fortsætte, og hvilken struktur vi skal til at kigge på?

Jeg vil også spørge undervisningsministeren, om man forestiller sig, at der så på det tidspunkt skal nedsættes en kommission, eller hvordan man forestiller sig, at universiteterne bliver aktive medspillere i, hvordan dette skal udmøntes i praksis, så det ikke opleves som endnu et forsøg på fra politikerne fra oven at presse en struktur ned over hovedet på universiteterne.

Så vil jeg sige til fru Karen Rønde: Venstre er i tvivl om, at bachelorgraden bliver devalueret. Der er to ting, som vi er optaget af i SF. Det første er, at bachelorgraden skal man kunne bruge, hvis man ønsker at uddanne sig videre i udlandet, og dér er vi nødt til at kunne sammenligne os med tilsvarende uddannelser i udlandet.

Det andet er, at vi jo ikke har nogen forestilling om i SF, at hvis man har en bachelorgrad, eller hvis man er sygeplejerske, så kan man bare uden videre fortsætte på et jurastudium. Det, der er vigtigt, er igen at tage udgangspunkt i, at der ikke skal være blindgyder i systemet. Hvordan kan man lave faglig supplerings, hvordan kan man lave meritoverførsel, og på hvilke uddannelser er det meningsfyldt at lave en linje, som er en overbygning til bachelorgraden? Det er ikke, fordi alle nødvendigvis skal have en lang videregående uddannelse, men muligheden skal være der.

Igen: Hvis man har en vision om livslang uddannelse, så skal vi fjerne blindgyder i stedet for at opretholde de vægge, som der er i systemet i dag. Og den fleksibilitet er der altså nogen, der skal sætte sig ned og kigge på, og det er kun universitetets folk selv, der kan lave en struktur, der kan fungere i praksis.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Til de spørgsmål, som blev rejst af fru Antorini, kan jeg sige, at det faktisk er mit indtryk også baseret på egne drøftelser med sektoren, at der er en meget levende debat om de spørgsmål,